

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ
ДУ «НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР ВИЩОЇ
ТА ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ»**

**Всеукраїнська науково-практична конференція
здобувачів вищої освіти**

МОЛОДЬ – АГРАРНИЙ НАУЦІ І ВИРОБНИЦТВУ

***Ad linguas et culturas per cognitionem
(до мов і культур через пізнання)***

23 квітня 2025 року

**Біла Церква
2025**

УДК 001.895:338.43:378-053.6:811:008:165(063)

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Шуст О.А., д-р екон. наук, професор, ректор.

Варченко О.М., д-р екон. наук.

Димань Т.М., д-р с.-г. наук.

Філіпова Л.М., канд. с-г наук.

Ковальчук І.В., канд. юрид. наук.

Резнік В.Г., старш. викладач.

Куманська Ю.О., канд. с.-г. наук.

Славінська О.В., начальник редакційно-видавничого відділу.

Відповідальна за випуск – **Славінська О.В.**, начальник редакційно-видавничого відділу.

Ad linguas et culturas per cognitionem (до мов і культур через пізнання): матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти. 23 квітня 2025 р. Білоцерківський НАУ. – 39 с.

Збірник підготовлено за авторською редакцією доповідей учасників конференції без літературного редагування. Відповідальність за зміст поданих матеріалів та точність наведених даних несуть автори.

Ел. адреса: <http://science.btsau.edu.ua/taxonomy/term/34>

ЗМІСТ

Мариненко М.О., Зелінська В.А. Сутність використання лексико-семантичного поля «хвороба тварин» в розрізі підготовки сучасного фахівця в сфері ветеринарної медицини.....	3
Мартиненко О.Є., Цвид-Гром О.П. Сім'я австронезійських мов: лексико-граматичні характеристики.....	5
Степенко Д.І., Цвид-Гром О.П. Лексичні полонізми в українській мові.....	7
Шибецький І.О., Марчук В.В. Innovation of beer technology.....	9
Гаврилюк К.О., Погоріла С.Г. Основні чинники комунікативних бар'єрів у професійному спілкуванні лікаря ветеринарної медицини.....	10
Гарська Ю.П., Ігнатенко В.Д. Жести у французькій комунікації.....	12
Ємельянова О.В., Погоріла С.Г. Роль освітнього середовища у формуванні комунікативної компетентності лікаря ветеринарної медицини.....	13
Капелюх В.О., Ігнатенко В.Д. Англіцизми у психології: мовні запозичення та їх вплив на наукову термінологію.....	15
Карнах Я.В., Рєзнік В.Г. Структурно-семантичні та функціональні особливості прикметників у сучасній німецькій мові: теоретичний аспект.....	16
Козачук В.С., Тимчук І.М. Особливості побудови ефективного діалогу між ветеринарним лікарем і власником тварини.....	17
Козлова Я.С., Ігнатенко В.Д. Verlan як соціолінгвістичне явище сучасної французької мови.....	19
Мариненко М.О., Зелінська В.А. Сутність використання лексико-семантичного поля «хвороба тварин» в розрізі підготовки сучасного фахівця в сфері ветеринарної медицини.....	20
Міщенко О.С., Рєзнік В.Г. Види та моделі словотвору у сучасній німецькій мові: структурно-семантичний аспект.....	22
Нечоса Д.О., Чернищук Ю.І. Роль молоді в аграрній науці та виробництві України.....	23
Срібна К.С., Погоріла С.Г. Особливості вживання сленгу та жаргону у професійній комунікації лікарів ветеринарної медицини.....	24
Степенко Д.І., Ордіна Л.Л. Роль козацьких літописів у формуванні української історичної термінології.....	26
Красюка А.А., Чернищук Ю.І. Рідна мова як основа стійкої культурної самоособистості.....	27
Шпачук М.М., Чернищук Ю.І. Мова як інструмент культурної ідентифікації в глобалізованому світі.....	28
Федунова О.Є., Цвид-Гром О.П. Латинські запозичення в європейських мовах: лінгвістичний та культурологічний аспекти.....	29
Церковна А.В., Столбецька С.Б. Інтеграція французької лексики в англійську мову: лінгвістичний аналіз.....	31
Шваб М.С., Рєзнік В.Г. Формування міжкультурної компетентності молодших школярів засобами навчання німецької мови.....	32
Скуловатова О.В. Роль та значення діджиталпсихології в умовах міжкультурної аграрної комунікації.....	33
Козоріз Д.С., Пилипенко І.О. Особливості вживання харчових фразеологізмів у сучасному англійському дискурсі ЗМІ.....	35
В'юнник Д.В., Чернищук Ю.І. Специфіка перекладу поезії.....	36

вказівний палець з'єднані, інші розчепірені), що у деяких культурах означає "все гаразд" або "окей", але у Франції цей жест може мати різні значення залежно від контексту — іноді він означає "нуль", тобто "нічого", або навіть "нікчемно". Це яскравий приклад того, як один і той самий жест може мати абсолютно різне культурне значення.

Ще один характерний жест — "bof", який супроводжується знизуванням плечима, насупленим обличчям і звуком "боф". Це невербальний спосіб виразити байдужість, сумнів або нерішучість. Французи також часто піднімають брови, надувають щоки або кривлять рот — усі ці дрібні сигнали говорять про ставлення мовця до теми розмови навіть без слів.

Окрім конкретних жестів, у Франції важлива й сама манера жестикуляції — вона є живою, активною, іноді дуже виразною. Рухи руками часто супроводжують розповідь, допомагають підкреслити важливі частини або створюють драматичний ефект. Наприклад, коли людина каже щось на кшталт "це було величезне!", вона обов'язково покаже це руками, розвівши їх широко в сторони.

Для іноземців розуміння французької жестикуляції може бути непростим, але вивчення цих невербальних елементів допомагає краще зрозуміти культуру та уникнути непорозумінь. Іноді навіть один неправильний жест може спричинити неприємну ситуацію. Тому для тих, хто вивчає французьку мову, знання таких невербальних кодів — не менш важливе, ніж граматики чи лексики.

Таким чином, жести у французькій мові є не просто доповненням до мовлення, а важливою частиною комунікації. Вони формують цілісний образ французької мови як живої, експресивної та культурно насиченої. Знання цих жестів — це ще один крок до справжнього розуміння Франції та її мешканців.

LIST OF REFERENCES

1. Pease A., Pease B. The Definitive Book of Body Language. New York: Bantam, 2004.
2. Jousse M. L'anthropologie du geste. Paris: Gallimard, 1974.
3. Ribas J.-L. La communication non verbale. Paris: Armand Colin, 2005.

УДК 316.77:37:616-051

СМЕЛЬЯНОВА О.В., здобувачка вищої освіти

Науковий керівник – **ПОГОРІЛА С.Г.**, канд. пед. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

РОЛЬ ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА У ФОРМУВАННІ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЛІКАРЯ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ

Проаналізовано роль освітнього середовища у формуванні відповідних навичок, зокрема через інтерактивні методи навчання, симуляційні тренінги та практичну підготовку. Підкреслено важливість поєднання теоретичних знань, практичного досвіду та інтерактивних методів навчання у підготовці фахівця нового покоління.

Ключові слова: ветеринарна медицина, освітнє середовище, професійне мовлення, взаємодія з клієнтом, підготовка фахівця, професійна мовна компетентність, клієнтоорієнтованість, комунікативні навички.

У сучасних умовах трансформації ветеринарної медицини в напрямі клієнтоорієнтованості, особливого значення набуває формування комунікативної компетентності майбутніх фахівців. Ефективна взаємодія з власниками тварин, колегами, персоналом клініки, а також здатність донести складну професійну інформацію в доступній формі — це невід'ємні складові успішної професійної діяльності лікаря ветеринарної медицини.

Актуальність дослідження зумовлена підвищенням вимог до міжособистісної комунікації в професійній діяльності лікаря ветеринарної медицини. Попри високий рівень теоретичної підготовки, чимало випускників стикаються з труднощами у спілкуванні з

клієнтами та в командній взаємодії. Це свідчить про потребу у цілеспрямованому розвитку комунікативних навичок ще на етапі фахової освіти.

Освітнє середовище відіграє ключову роль у формуванні комунікативної компетентності. Університетська освіта та практичний досвід мають інтегрувати мовну підготовку, яка дозволяє лікарям не лише демонструвати високий рівень знань, але й передавати їх доступно та зрозуміло. Формування професійного мовного образу лікаря ветеринарної медицини є важливим елементом його професійної діяльності [1]. Згідно з дослідженнями, мовна компетентність полягає у здатності ефективно використовувати професійну термінологію та адаптувати комунікацію до різних аудиторій [2]. Особливу увагу приділяють інтеграції мовної підготовки в освітній процес, що дозволяє майбутнім ветеринарам розвивати навички міжкультурної комунікації [3].

Питання розвитку комунікативної компетентності здобувачів вищої освіти є предметом дослідження у наукових працях А.П. Бабій, С.В. Турлюк [4, с.2]. Навчальні дисципліни комунікативного спрямування закладають теоретичну основу для усвідомлення ролі мови в професійній діяльності. Практичне формування мовного образу передбачає використання інтерактивних методів навчання, таких як рольові ігри, моделювання реальних ситуацій, практичні заняття, стажування у ветеринарних клініках, що сприяє формуванню навичок реального діалогу [5]. Це допомагає розвитку емпатії, здатності пояснювати складні медичні поняття простими словами та ефективно взаємодіяти з власниками тварин [6]. Постійне занурення в мовленнєве поле фахової термінології, професійне спілкування з викладачами, кураторами практик, створює умови для формування як формального, так і неформального стилів комунікації. Важливою є роль викладача як носія фахового мовлення та прикладу етичної, чіткої й професійної комунікації. Викладач стимулює розвиток критичного мислення, вміння формулювати позицію, аргументувати рішення. Участь у наукових гуртках, конференціях, волонтерських проєктах, дебатах або ветеринарних виставках формує навички публічного виступу, презентації думки, командної взаємодії.

Загалом, ефективність формування комунікативних навичок значною мірою залежить від цілеспрямованості, інтегрованості та практичної спрямованості таких елементів освітнього середовища як інтерактивні методи навчання, професійно спрямовані дисципліни, симуляційні тренінги, моделювання клінічних ситуацій і комунікативні практики.

Тож формування комунікативної компетентності повинно розглядатися як один із пріоритетів ветеринарної освіти, адже здатність до ефективного спілкування впливає на якість обслуговування клієнтів, командну взаємодію та професійну самореалізацію фахівця. Застосування сучасних методів навчання та технологій сприяє вдосконаленню мовної компетенції, забезпечуючи майбутнім лікарям ветеринарної медицини можливість будувати довірчі відносини, ефективно передавати складну інформацію та підвищувати професійний авторитет.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Сиротін О.С. Змістовий аспект формування у майбутніх ветеринарів професійно-термінологічної компетентності засобами іноземної мови. Національний університет біоресурсів і природокористування України. 2021. С. 41–47.
2. Гарбар І.В. Формування мовленнєво-комунікативної компетенції майбутніх фахівців на заняттях з української мови за професійним спрямуванням. Миколаїв: НУК, 2023. 48 с.
3. Даниліна О., Каліна І., Штепенко О. Інтеграція міжкультурної комунікації у вітчизняний освітній процес. Міжрегіональна академія управління персоналом. 2020. С. 194–199.
4. Бабій А.П., Турлюк С.В. Комунікативна компетентність – основа професійної діяльності спеціаліста. Молодий вчений. 2023. № 1.1 (113.1). С. 1–5.
5. Світлик М.Д. Інтерактивні методи навчання у викладанні української мови як іноземної. Молодий вчений. 2019. № 6.1 (70.1). С. 62–64.